

Scénář k rozhlasové reportáži - Miluška Slunečková

Název: Učitelka, která se nevzdala své víry ani v těch nejtěžších časech.

1. vstup (Anežka)

Miluška Slunečková, zasvětila svůj život: vzdělávání dětí, víře v Boha a rozvoji křesťanských neziskových organizací na Podblanicku. Život v komunistickém Československu tak pro ni nebyl nejlehčí.

Miluška vyrůstala jako nejstarší ze tří sourozenců ve středně velkém hospodářství v Nakvasovicích. To znamenalo, že od dětství musela rodičům pomáhat v domácnosti, na polích a taky s mladšími sourozenci.

Pamětník 17s + 15s

02:28 - 02:45 = „Narodila sem se tady v jedné vesnici, která je od Vlašimi asi patnáct kilometrů u Čechtice v rodině zemědělské, měli jsme asi osm hektarů...“

03:27 - 03:42 = „Jedno dítě mamince zemřelo, první Maruška, pak sem byla já v šestatřicátém, v osmatřicátém bratr a sestra v devětatřicátém roce.“

2. vstup (Zuzana)

Chtěla studovat Gymnázium v Benešově, ale tam ji nechtěli z politických důvodů přijmout.

Pamětník

26

s

15:03 - 15:29 = „Můj tatínek jaksi nebyl dobře u komunistů zapsaný, von totiž byl, byl v těch Nakvasovicích byl starostou od pětatřicátého roku, 1945, do roku 1948, kdy přišli komunisti u nás k moci...“

Po gymnáziu nastoupila na Vyšší pedagogickou školu v Praze, kde se stala učitelkou.

3. vstup (Matylda)

Paní Slunečková měla 5 dětí, nejstarší byla Jaruška, poté následovali Vláďa, Maruška, Pepa a pak nejmladší Pavel. V roce 1969 se přestěhovala se svojí rodinou do třípokojevého bytu ve Vlašimi.

Pamětník 18s

32:50 - 33:08 = „A všichni jsem se sem nějak vešli, tak v pokoji, kde tam spala babička a měli jsme takle dvě válendy vedle sebe, a děti spali, tři děti spali takle přes, přes ty válendy, to ještě byli menší no...“

4. vstup (Jakub)

Po sňatku s Jaroslavem Slunečkem začala učit ve Vlašimi.

V roce 1970 byla ale kvůli své víře předvolána před školskou inspekci.

Pamětník 24s

59:05 - 59:29 = „*No, to bylo hrozný teda... To... To bylo kvůli tomu náboženství, že já jsem, já jsem byla jediná na okrese učitelka, která si dovolila přihlásit děti na výuku náboženství.*”

Ze svých zásad neustoupila. Ve školství sice zůstala, ale několik let učila bez platového postupu.

5. vstup (Nikola)

Po Sametové revoluci se stala jednou ze zakládajících členek Farní charity ve Vlašimi.

1:09:13 - 1:09:30 = „*No, a tak když ten komunismus padnul, takže jsme se už mohli scházet normálně, veřejně, a taky se mohly obnovovat takový organizace, který zakázal Hitler a pak je zakázali komunisti...*”

1:09:56 - 1:10:35 = “*A tak byla zlikvidovaná taky charita... Charita je, je... Slovo charita znamená milosrdná láska a takže tady organizace Charita, to je konání dobra pro lidi, pro potřebný lidi, a tak jsme si řekli, že několik těch nás, vlastně žen, že založíme tady charitu...*”

6. vstup (Natálie)

Kromě pomoci potřebným je podle paní Slunečkové v životě nejdůležitější pravda.

Pamětník 28 s

1:38:06 - 1:38:34 = „*Chtěla bych vám vzkázat, abyste hledali pravdu v životě, abyste se ptali, abyste hledali pravdivý zdroj informací, abyste neskočili na všechno, co někdo někde se povídá.*”